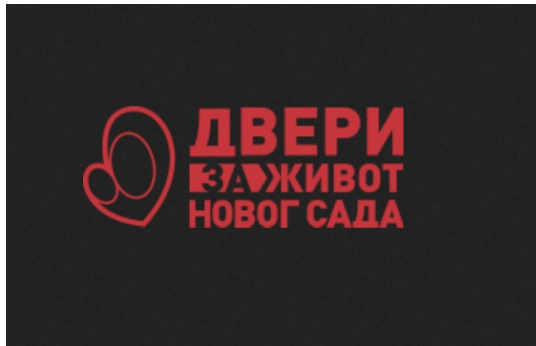

Писмо Старешинству Двери

Пише: Александар Ђурђевић
среда, 05 септембар 2012 08:22

Нови Сад, 17. јула 2012. године

„Страх животу каља образ често“

П. П. Њ.

Помаже Бог саборци,

Савест ми не дозвољава да ћутим и осећам обавезу да укажем на све грешке које се дешавају у нашем Покрету.

Сматрам да нам снисходљивост неће донети ништа добро, а да ће нам истина бити спасоносна.

Основни проблеми из којих проистичу сви остали могу се свести на четири:

1. Непоштовање почетних обећања на којим се базира Покрет.
2. Непоштовање структуре Покрета и потпуна приватизација Покрета од стране чланова

Писмо Старешинству Двери

Пише: Александар Ђурђев
среда, 05 септембар 2012 08:22

Старешинства.

3. Непостојање јасних и мерљивих критеријума по којима се доносе персонална решења или било која решења везана за политику Покрета.

4. Ригидна централизација и „београдизација“ свих процеса у Покрету.

Своје тврње поткрепићу и доказима и разлозима зашто сматрам да су горе побројане ствари кључне кочнице за даљи развој Покрета.

1. Непоштовање почетних обећања на којима се базира Покрет

Подсетићу вас на кључна обећања која смо давали на почетку и у предизборној кампањи:

- Ми ћемо бити политички менаџери који ће по Србији тражити боље од себе и који ће омогућити да се у политику врате сви они добри људи који су згађени из политике побегли.

- Ми нећемо бити првоборци који ћемо све функције да приграбимо за себе, већ ћемо на кључна места постављати нове људе које ћемо мотивисати.

- Ми нећемо из централе све одлучивати, већ ће људи на локалу сами одређивати шта

Писмо Старешинству Двери

Пише: Александар Ђурђевић
среда, 05 септембар 2012 08:22

им је политика, јер ми из Београда не можемо да знамо шта се дешава и шта је најбоље за Покрет у нпр. Сјеници, Суботици, Бачкој Паланци и сл.

- Ми ћемо после избора правити ново устројство покрета на бази позитивне селекције и конкретних резултата у раду и доприноса Покрету.

- Ми нисмо партија - ми смо породица, а наши политички противници су сви исти.

Набројао сам неке од кључних ствари које смо сви месецима понављали свакодневно, а најчешће су то понављали људи који су чинили старо Старешинство и који су сада и ново-старо Старешинство.

Ево неколико аргумената који доказују да почетна обећања нису испуњена:

- На пролазним местима на републичкој листи били су само чланови Старешинства и жене (које су ту биле само због тог и таквог закона). Или нисмо били „политички менаџери“ који траже боље од себе или смо у међувремену схватили да смо МИ, тј чланови Старешинства, једини квалитетни људи у Србији.

- Сви првоборци у покрету су награђени без обзира на то какав су резултат постигли. Овоме у прилог иде чињеница да ни један члан Старешинства није поднео ни једну консеквенцу, без обзира што основни циљ (улазак у Републички парламент) није био испуњен.

- О свим процесима у Покрету одлучује централа и по томе смо убедљиво најригиднија политичка организација у Србији.

- Ново устројство покрета је посебна срамота, јер га карактерише необјашњива херметичност, потпуна приватизација и максимално одсуство поверења у људе и круцијалног непоштовања свега што си ти људи успели да постигну. Наиме,

Писмо Старешинству Двери

Пише: Александар Ђурђевић
среда, 05 септембар 2012 08:22

Старешинство је остало у истом саставу и то без критичког осврта на рад сваког појединца у Старешинству. Друга и можда још некоректнија ствар је формирање „Руководства“ чији је кључни орган генерални секретаријат и има их ни мање ни више него четворица генерална секретара. Шта треба да мислимо о гордости и сујети људи који инсистирају да баш сви буду „генерални секретар“, иако је логично да постоји један „генерални“, један заменик и неколико помоћника. Да све буде још смешније, сва четворица су чланови и Старешинства! Питам се како ће изгледати заједнички састанак Старешинства и Руководства на ком ће сами са собом причати људи који су истовремено чланови оба та тела!? Сваком нормалном човеку ово је јасан доказ да постоји приватизација Покрета и максимално одсуство поверење у друге саборце. Да је другачије, онда би макар један новоименовани генерални секретар Руководства био неко ко није члан Старешинства.

- Оно што смо јавно критиковали као највеће проблеме у Србији (монополи, лоша приватизација, београдизације, непотизам, централизација, чедоморство, негативна селекција итд.) то је у интерном функционисању Покрета апсолутно фаворизовано!

2. Непоштовање структуре Покрета и потпуна приватизација Покрета од стране чланова Старешинства

О овоме сам већ говорио, али ћу ипак поновити неке ствари и додатно проширити листу аргумената у прилог чињеници да Старешинство својим одлукама приватизује Покрет, и да тиме показује да не поштује структуру по унутрашњости:

- Републичка листа је показала да је Старешинству било најважније да чланови овог тела буду посланици, па су тако на листи, до 20 места, били људи који су првоборци у Дверима. На основу овога можемо да закључимо да је „првоборство“ и „београдски кадрови“ најважнији принцип функционисања и да од саборности нема ништа!

- Ново устројство Покрета показује да су чланови Старешинства узурпирани апсолутно све функције у Покрету и да константно инсистирају само на себи.

- Структура људи која је на плати у Покрету показује да од стране централе новац добијају само чланови Старешинства, чланови њихових породица и неколицина „одабраних“. Лично сматрам да је одлука Старешинства да 5 чланова Руководства који су „одабрани“ да добијају новац из централног буџета Покрета, „медвеђа услуга“ тим саборцима и овим непромишљеним потезом направљена је суштинска подела у Руководству, а чињеница да ће добијати плату у ствари озбиљно нарушава њихов углед у самом Руководству. Ако се не варам, сви смо се у Покрет окупили не да би били „Срби по професији“ него да би се борили за „Живот Србије!“. Овим „платама“ које су одабрани појединци заслужили, док други нису заслужили, грубо се нарушава принцип саборности, јер ако има за неког мора бити и за све остале. Ако нема за све не сме бити ни за кога!

3. Непостојање јасних и мерљивих критеријума по којима се доносе персонална решења или било која решења везана за политику Покрета

Велики број проблема у Покрету би био лако решен да су се од почетка увели мерљиви критеријуми, односно да се до краја истрајало на принципу позитивне селекције.

Када говоримо о политичком покрету онда су једини чврсто мерљиви показатељи резултати на самим изборима, а поред резултата избора мерљивио је и то колико је неко обезбедио потребне логистике, нових људи, нових политичких тема и сл. Али ако се реално погледа на ствари, онда је јасно да онај ко је радио више и боље, логично има и много бољи резултат.

Писмо Старешинству Двери

Пише: Александар Ђурђевић
среда, 05 септембар 2012 08:22

